

รายงานการประชุม
PDPA สำหรับผู้ประกอบการโทรทัศน์
วันที่ 27 กรกฎาคม 2565

ณ โรงแรม เดอะ สุโกศล กรุงเทพฯ

โดย

สมาคมโทรทัศน์ระบบดิจิตอล (ประเทศไทย)

เพื่อส่งมอบให้แก่

กองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์

หลักการและเหตุผล

PDPA ย่อมาจาก Personal Data Protection Act B.E. 2562 (2019) เป็นกฎหมายว่าด้วยการให้สิทธิกับเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล สร้างมาตรฐานการรักษาข้อมูลส่วนบุคคลให้ปลอดภัย และนำไปใช้ให้ถูกวัตถุประสงค์ตามคำยินยอมที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลอนุญาต โดยกฎหมาย PDPA (พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล) ได้ประกาศไว้ในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2562 ทุกวันนี้ระบบดิจิทัลหรือระบบเครือข่ายออนไลน์กลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันของเราไปแล้ว มีหลากหลายช่องทางในการติดต่อสื่อสารเพื่อวัตถุประสงค์ต่างๆ มีแพลตฟอร์มมากมายให้เลือกใช้ โดยแต่ละช่องทางที่เราใช้งานก็จะมี การเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของเราก่อนเข้าใช้งานด้วย เช่น ชื่อ นามสกุล , Email , เบอร์โทรศัพท์, ที่อยู่ หรือ ข้อมูลส่วนตัวอื่น ๆ ตามแต่ที่เจ้าของช่องทางเรียกขอข้อมูล

PDPA หรือ พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ที่จะบังคับใช้แล้วในขณะนี้ จะมีบทบาทในการคุ้มครองและให้สิทธิที่เราควรมีต่อข้อมูลส่วนบุคคลของเราเองได้ รวมไปถึงการสร้างมาตรฐานของบุคคลหรือนิติบุคคล ในการเก็บข้อมูลส่วนบุคคล, รวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล, ใช้ข้อมูลส่วนบุคคล หรือเพื่อการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลก็ตาม ซึ่งล้วนแล้วเกี่ยวข้องกับ พ.ร.บ. ฉบับนี้ที่ต้องปฏิบัติตาม หากผู้ใดหรือองค์กรใดไม่ปฏิบัติตามย่อมมีบทลงโทษตามกฎหมายตามมา ซึ่งบทลงโทษของ PDPA สำหรับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามนั้น มีทั้งโทษทางแพ่ง โทษทางอาญา และโทษทางปกครองด้วย ดังนั้น PDPA ที่จะมีผลบังคับใช้แล้วนั้น ก็นับว่าเป็นกฎหมายที่เราทุกคนควรทราบและตระหนักรู้ถึงสิทธิในข้อมูลส่วนบุคคลของเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กร บริษัท หรือแพลตฟอร์มต่าง ๆ ที่มีการเก็บข้อมูลส่วนบุคคล ไม่ว่าจะเป็นลูกค้า ผู้ใช้งาน หรือจะเป็นพนักงานที่ทำงานภายในองค์กรเองก็ตาม

ด้วยเหตุผลความจำเป็น เพื่อสร้างความความเข้าใจที่ถูกต้องและชัดเจน รวมถึงองค์ความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย PDPA แก่ผู้ประกอบการโทรทัศนระบบดิจิทัลทั้ง 15 ช่อง ซึ่งเป็นสมาชิกของ สมาคมโทรทัศน์ระบบดิจิทัล (ประเทศไทย) เพื่อให้เกิดความเข้าใจในกฎหมาย PDPA ที่เกี่ยวข้องกับ “สื่อมวลชน” หรือผู้ประกอบการโทรทัศน์ ทางสมาคมโทรทัศน์ระบบดิจิทัล (ประเทศไทย) จึงได้ร่วมกับ กองทุนสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติกองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ พ.ศ.2558 มีอำนาจหน้าที่ส่งเสริมเพิ่มศักยภาพผู้ผลิตและผู้ประกอบการโทรทัศน์ในการรู้เท่าทันสื่อและด้านอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

และประเด็นที่กำลังเป็นเรื่องเร่งด่วนสำหรับทุกองค์กรคือกฎหมาย PDPA จึงจำเป็นต้องจัดให้มีการประชุมโครงการ PDPA สำหรับกลุ่มผู้ประกอบการโทรทัศนระบบดิจิทัลโดยเฉพาะขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกของสมาคมฯ ซึ่งเป็นผู้ประกอบการโทรทัศนภาคพื้นดินในระบบดิจิทัล ทั้ง 15 ช่อง ได้ทำความเข้าใจ PDPA หรือ พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 อย่างถูกต้องชัดเจน
2. เพื่อให้ผู้ประกอบการโทรทัศนระบบดิจิทัลสามารถแก้ไขปัญหาและยุติหรือหลีกเลี่ยงการกระทำที่จะเป็นการกระทำผิดต่อกฎหมาย PDPA
3. เพื่อให้กลุ่มผู้ประกอบการโทรทัศนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และอภิปราย เกี่ยวกับปัญหาหรือแนวทางแก้ไขในส่วนที่เกี่ยวกับกิจการโทรทัศน
4. เพื่อนำผลและการอภิปรายในการประชุมเกี่ยวกับกฎหมาย PDPA สรุปและประมวลผล เพื่อเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ให้แก่สื่อมวลชนและผู้ประกอบการโทรทัศนรวมถึงสาธารณชนประโยชน์ต่อไป

เป้าหมายของดำเนินการ

1. เพื่อให้กลุ่มผู้ประกอบการโทรทัศนและผู้เข้าร่วม ได้มีองค์ความรู้และความเข้าใจอย่างแท้จริง รวมถึงสามารถแก้ไข และป้องกันในการที่จะกระทำเข้าข่ายการกระทำผิดตาม พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562
2. สรุปประมวลผลเพื่อนำข้อมูลที่เป็นประโยชน์เหล่านี้ไปใช้เพื่อเป็นประโยชน์สาธารณะ

ผู้เข้าร่วมโครงการ

- สมาชิกสมาคมโทรทัศนระบบดิจิทัล (ประเทศไทย) จำนวน 15 ช่อง
- ผู้เข้าร่วมจากกองทุนสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์
- ผู้เข้าร่วมประชุมทางระบบออนไลน์ ผ่านระบบ Zoom Meeting

วัน เวลา สถานที่

- วันพุธที่ 27 กรกฎาคม 2565 เวลา 9.00 -12.00 น.

ณ ห้องกลมมาศ ชั้น 6 โรงแรม เดอะ สุโกศล ถ. ศรีอยุธยา กรุงเทพฯ

การลงทะเบียนเข้าร่วมอบรม

(PDPA สำหรับผู้ประกอบการโทรศัพท์)

โดยผู้สนใจสามารถเข้าร่วมอบรมได้ทั้งแบบ onsite (จำกัด 2 ท่าน/สถานี) และ online (ไม่จำกัดจำนวน)

ลงทะเบียนเข้าร่วมอบรม onsite <https://bit.ly/3NWFQD6>

ลงทะเบียนเข้าร่วมอบรม Online <https://bit.ly/3O3qYTi>

วิทยากร

1. ชวรงค์ ลิมป์ปัทมปาณี

(ผู้ทรงคุณวุฒิและเชี่ยวชาญด้านสื่อสารมวลชน)

- ประธานสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ
- ผู้อำนวยการบริหารสถาบันอิศรา
- กรรมการสมาคมโทรทัศน์ระบบดิจิทัล (ประเทศไทย)
- กรรมการสมาพันธ์สมาคมวิชาชีพวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์
- กรรมการสมาคมสภาวิชาชีพกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์
- ผู้บรรยายในสถาบันการศึกษาต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนในสาขาวิชาหนังสือพิมพ์

2. ไพบูลย์ อมรภิญโญเกียรติ

(ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายดิจิทัล)

- กรรมการผู้จัดการบริษัทที่ปรึกษากฎหมาย ไพบูลย์ จำกัด
- ที่ปรึกษาคดีพิเศษ DSI
- กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิทางกฎหมาย คณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ
- ที่ปรึกษากฎหมาย สมาคมผู้ดูแลเว็บไทย

พิธีกร

ปริม กุญชรนิตา กุญชร ณ อยุธยา ผู้ประกาศข่าวช่อง 8 และ ทนายความ

กำหนดการอบรม PDPA สำหรับผู้ประกอบการโทรทัศน์

วันพุธที่ 27 กรกฎาคม 2565 เวลา 9.00-12.00 น.

ณ ห้องกลมมาศ ชั้น 6 โรงแรม เดอะ สุโกศล กรุงเทพฯ

08.30 - 09.00 น.	ลงทะเบียนผู้เข้าร่วมงาน
09.05 - 09.10 น.	พิธีกรกล่าวเปิดงาน PDPA สำหรับผู้ประกอบการโทรทัศน์
09.10 - 09.20 น.	ภารกิจและยุทธศาสตร์ของกองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ โดย ดร.ธนกร ศรีสุขใส ผู้จัดการกองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์
09.20 - 09.30 น.	ที่มาของโครงการอบรม PDPA สำหรับกลุ่มผู้ประกอบการโทรทัศน์ระบบดิจิทัล โดย คุณสุภาพ คลี่ขจาย นายกสมาคมโทรทัศน์ระบบดิจิทัล (ประเทศไทย)
09.30 - 09.40 น.	ถ่ายภาพร่วมกัน
09.40 - 10.30 น.	“PDPA กับปัญหาที่พบเจอ สำหรับผู้ประกอบการโทรทัศน์ ” โดย คุณชวรงค์ ลิมป์ปัทมปาณี
10.30 - 11.30 น.	“เจาะลึก สิ่งที่ควรหยุด หลีกเลี่ยง และความเสี่ยงต่อการกระทำผิดกฎหมาย PDPA” โดย คุณ ไพบูลย์ อมรริณูญเกียรติ
11.30 - 12.00 น.	Q/A
12.00 - 13.00 น.	รับประทานอาหารกลางวัน

เริ่มอบรบเวลาประมาณ 9.30 น.

ภารกิจและยุทธศาสตร์ของกองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์

โดย ดร.ธนกร ศรีสุขใส ผู้จัดการกองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์

กองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ ได้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติกองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ พ.ศ. 2558 ปัจจุบันได้ดำเนินการมาประมาณ 7-8 ปี จากการปรึกษาหารือกับสมาคมโทรทัศน์ระบบดิจิทัล (ประเทศไทย) ได้ข้อสรุปว่าจะทำกิจกรรมร่วมกัน ซึ่งเป็นหนึ่งในวัตถุประสงค์ของกองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ คือการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ และการให้การสนับสนุนพัฒนาศักยภาพของผู้ผลิตโดยเฉพาะผู้ประกอบการวิชาชีพ ที่มาของเงินสนับสนุนของกองทุนพัฒนาสื่อฯ ก็ได้รับเงินสนับสนุนมาจากสทช. เพราะฉะนั้น โครงการนี้จะเป็นจุดเริ่มต้นของความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการวิชาชีพกับกองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ โดยเริ่มต้นจากการจัดอบรมเกี่ยวกับ พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล หรือ PDPA ที่ผู้ประกอบการวิชาชีพจำเป็นต้องรู้และนำไปปฏิบัติงานกันอยู่แล้ว

แผนงานของกองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ในปีหน้าคือ พ.ศ. 2566 มีการวางแผนว่าจะร่วมงานกับทางวิชาชีพสื่อหลายแผนงานด้วยกัน สำหรับวันนี้จะเป็นการนับหนึ่งของการเริ่มต้น และขอประชาสัมพันธ์ว่ากองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์จะเปิดให้ขอทุนได้ทุกปี ซึ่งหลักเกณฑ์จะเปิดกว้างโดยผู้ที่ขอทุน สามารถขอในนามนิติบุคคลหรือบุคคลธรรมดาก็ได้ และขอเชิญชวนพวกเราที่อยู่ในองค์กรวิชาชีพมาขอทุนในนามบุคคลธรรมดา ทางกองทุนจะมีหลักสูตรในการเตรียมความพร้อมสำหรับผู้ขอ ดังนั้นความร่วมมือของกองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์กับวิชาชีพสื่อจะมีหลายช่องทางด้วยกัน อันจะนำมาซึ่งความหลากหลายในการนำเสนอผลงาน และขอเรียนทุกท่านว่าบ้านของกองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์จะเปิดรับทุกท่านอยู่เสมอ

ในยุคที่หลายอย่างเปลี่ยนแปลง คำว่า “สื่อ” กับ “สื่อมวลชน” มีความแตกต่างกัน ดังนั้นจะทำอย่างไรให้สื่อมวลชนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความน่าเชื่อถือซึ่งเป็นเรื่องสำคัญมาก สิ่งใดที่กองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์สามารถสนับสนุนได้ ทางกองทุนก็ยินดีเป็นอย่างยิ่ง

ที่มาของโครงการอบรม PDPA สำหรับผู้ประกอบการโทรทัศน์

โดย สุภาพ คลีขจาย นายกสมาคมโทรทัศน์ระบบดิจิทัล (ประเทศไทย)

นี่คือกิจกรรมอีกก้าวหนึ่งของสมาคมโทรทัศน์ระบบดิจิทัล (ประเทศไทย) ซึ่งได้มีการวางแผนกันมานานแล้วแต่ยังไม่ได้เริ่มดำเนินการ ตลอดระยะเวลา 6-7 ปี ที่มีการก่อตั้งสมาคมมา ทางสมาคมจะเข้าไปแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าที่เกี่ยวข้องกับผู้ประกอบการกิจการโทรทัศน์แต่ละช่องเป็นส่วนใหญ่ และในวันนี้ก็เป็นโอกาสที่ดีเป็นจุดเริ่มต้นที่ทางสมาคมได้รับการสนับสนุนจากกองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ ได้จัดงาน PDPA สำหรับผู้ประกอบการโทรทัศน์ ซึ่งจะเพิ่มองค์ความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย PDPA ให้กับบุคลากรที่ประกอบวิชาชีพอยู่ในกลุ่มผู้ประกอบการโทรทัศน์

ในปัจจุบัน เทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและในความเปลี่ยนแปลงนั้นก็มิตั้งคุณประโยชน์และโทษต่อสังคม ถ้าไม่มีการศึกษาที่ดีการพัฒนาทางเทคโนโลยีก็จะไปเป็นโทษต่อประชาชน ซึ่งในหลายประเทศก็พยายามหาทางป้องกันเรื่องนี้ ในส่วนประเทศของเราก็มีการออกกฎหมาย พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ซึ่งเมื่อกฎหมายออกมาจะมีทั้งคนที่รู้จริงและรู้ไม่จริง มีการส่งข่าวปลอมทางออนไลน์ ทำให้เกิดความสับสนในวงกว้าง อีกทั้งยังมากระทบกับการทำงานของสื่อมวลชน เพราะแต่ละช่องต้องแพรวพราวอะไรที่ทำได้ ทำไม่ได้ อะไรคือโทษ ข้อเท็จจริงของกฎหมายจริงๆคืออะไร และวันนี้เราจะได้รู้ว่าเนื้อหาของกฎหมายนี้เป็นอย่างไร ปัจจุบันจะมีคนอยู่สองประเภทคือ มีกฎหมายแล้วแต่ไม่สนใจ กับอีกกลุ่มที่กลัวกฎหมายจนไม่กล้าทำอะไร สำหรับวิทยากรในวันนี้ มีคุณไพบุลย์ อมรภิญโญเกียรติ ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายดิจิทัล ที่สามารถบรรยายให้เข้าใจกฎหมาย PDPA ได้ในระยะเวลาอันสั้น และคุณชวรงค์ ลิมป์ปัทมปาณี ซึ่งเป็นแกนนำของสมาคมและเป็นผู้ที่คลุกคลีอยู่ในกิจการด้านสื่อมวลชน และเป็นคนแรกๆที่พยายามทำเรื่องความถูกต้องของการเป็นสื่อมวลชนที่ดีและมีมาตรฐานจริยธรรม การบรรยายในวันนี้จะมีประโยชน์อย่างยิ่ง สุดท้ายต้องขอขอบคุณกองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ ที่ให้การสนับสนุน ในการจัดอบรมให้ความรู้อันจะสามารถแก้ไขผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อผู้เกี่ยวข้องต่อไป

เข้าสู่การอบรมและเสวนา PDPA สำหรับผู้ประกอบการโทรทัศน์

กฎหมาย PDPA หรือ พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มีสาระสำคัญอย่างไรบ้าง?

คุณไพบูลย์ อมรภิญโญเกียรติ

กฎหมาย PDPA พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 เป็นกฎหมายที่มีการเข้าใจผิดกันจำนวนมาก เพราะกฎหมาย PDPA พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล โดยหลักจะมีการเข้าใจผิดกันอยู่ 3 เรื่อง เรื่องแรกที่มีมักจะเข้าใจผิดและเป็นปัญหาเรื่องการตีความ เมื่อกฎหมาย PDPA ออกบังคับใช้ ในส่วนของประชาชนหรือบุคคลธรรมดาหรือภาคธุรกิจจะต้องมีความผิดทางกฎหมายทั้งหมด กฎหมาย PDPA เป็นกฎหมายเฉพาะพิเศษ เพราะในส่วนภาคธุรกิจและภาครัฐจะมีกฎหมายที่ดูแลอยู่แล้ว อย่างสื่อก็จะมีกฎหมายสื่อ ไม่ได้หมายความว่าทุกภาคส่วนจะต้องมาปฏิบัติตามกฎหมาย PDPA ทั้งหมด ซึ่งเป็นความเข้าใจที่ผิด เหตุที่มาของกฎหมายฉบับนี้ก็เพราะประเทศของเรากำลังอยู่ในช่วงของ (Data-driven Economy) เราสามารถส่งข้อมูลส่วนบุคคลผ่านแพลตฟอร์มต่างๆ ซึ่งสื่อมวลชนก็ต้องใช้ในการสื่อสารเช่นกัน เช่นสื่อโซเชียล มีเดีย (Social Media) ต่างๆ ที่ได้รับความนิยมเช่น Youtube, Facebook และ TIKTOK เป็นต้น

ในแง่ของการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลจะมีค่อนข้างมากไม่ใช่เฉพาะผู้สื่อข่าวเท่านั้น ด้วยเหตุนี้สหภาพยุโรป (EU) จึงได้เกิดแนวคิดว่าควรมีกฎหมายฉบับหนึ่งที่มีระบุว่าข้อมูลส่วนบุคคลที่ใช้ผ่านแพลตฟอร์มเหล่านี้จะต้องมีความระมัดระวังเป็นพิเศษ หมายความว่า ขั้นตอนในการใช้ต้องมีการจัดเก็บที่ถูกต้องและเมื่อมีเหตุข้อมูลรั่วไหลก็ต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบ โดยหลักเกณฑ์ของกฎหมายก็จะมีอยู่แค่นี้ กฎหมายฉบับนี้ไม่ใช่กฎหมายใหม่ เพราะจริงๆ เป็นกฎหมายที่ออกตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ ซึ่งได้บัญญัติไว้ตามที่พวกเราเข้าใจกันดีก็คือ การคุ้มครองเรื่องสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล ยกตัวอย่างเช่น กรณีการนำรูปภาพของคนอื่นไปตัดต่อ การดำเนินการในอดีต ผู้เสียหายจะต้องไปฟ้องแพ่งและยังไม่มีกฎหมายรองรับ สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือการเสียหายความและบังคับทางกฎหมายก็ไม่ได้ แต่ในขณะนี้ตัวอย่างที่กล่าวมานั้น จะต้องมาทำตามกฎหมายฉบับนี้เพราะถ้าไม่ทำ ประเทศไทยจะถูกแทรกแซง (Sanction) จากสหภาพยุโรป (EU) เหมือนกับกรณีเรื่องประมง จึงทำให้เกิดกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมา และกฎหมายฉบับนี้ได้ให้กำหนดมาตรการว่ากรณีมีการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในแต่ละส่วนจะต้องมีมาตรการในการดูแลอย่างไร มีการสร้างกลไกให้มีโทษทางอาญา ในกรณีที่เรเก็บข้อมูลส่วนบุคคลที่มีลักษณะพิเศษ และใช้ข้อมูลลักษณะพิเศษ เช่น ข้อมูลสุขภาพ ข้อมูลประวัติอาชญากรรม พฤติกรรมทางเพศ ภาพสแกนใบหน้า ลายนิ้วมือต่างๆ เหล่านี้ล้วนเป็นข้อมูลอ่อนไหวพิเศษ (Sensitive Data) แล้วทำไมจะต้องมีโทษจำคุกเข้ามา เหตุเพราะว่าการนำข้อมูลเหล่านี้ไปใช้ เช่น การสแกนใบหน้า สามารถนำข้อมูลเหล่านี้ไปทำธุรกรรมเกี่ยวกับการเงินได้ หรือการเอาข้อมูลลายนิ้วมือไปตัดต่อ ก็จะทำให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูล หรือเจ้าของข้อมูลอาจจะเป็นโรคบางอย่างที่เกี่ยวกับสุขภาพ หรือเกี่ยวกับบรณียัมทางเพศ การนำข้อมูลไปเผยแพร่ และทำให้เกิดความเสียหาย จึงกำหนดให้มีโทษทางอาญา

ยกตัวอย่างช่วงที่ผ่านมามีการออกรายการโหนกระแส มีการถ่ายคลิปกคนทะเลาะกัน มีคำถามว่า ตำรวจสามารถรับแจ้งความได้หรือไม่? คำตอบคือไม่สามารถรับแจ้งความได้ เนื่องจากไม่เกี่ยวข้องกับข้อมูลอ่อนไหวพิเศษ เช่น ข้อมูลสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม พฤติกรรมทางเพศ เป็นต้น กฎหมายฉบับนี้จะมีการคุ้มครองประชาชนมากขึ้น ข้อสุดท้ายเมื่อเราถูกตัดต่อภาพ แล้วไปฟ้องดำเนินการต่างๆ แต่สิ่งที่เกิดขึ้นคือ มาตรการบังคับไม่มี ดังนั้น กฎหมายฉบับนี้จึงกำหนดให้มีคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อเป็นตัวแทนของประชาชนขึ้น เพื่อรับเรื่องร้องเรียนต่างๆ กฎหมายฉบับนี้คุ้มครองเฉพาะคนที่ใช้ชีวิตอยู่เท่านั้น และมีสิทธิดังนี้คือ

1. เมื่อจะมีการเก็บรวบรวมจะต้องแจ้งเจ้าของข้อมูลให้รับทราบก่อน
2. จะต้องแจ้งที่มาที่ไปของข้อมูลได้ ในกรณีที่ไม่สามารถตอบได้ จะมีโทษปรับทางปกครองไม่เกิน 1 ล้านบาท
3. การขอให้แก้ไขข้อมูล หรือ ยกเลิกการให้ข้อมูล

กฎหมายPDPA ฉบับนี้มีข้อยกเว้น คือไม่ใช่บังคับแก่

- บุคคลที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือกิจกรรมในครอบครัวของบุคคลนั้น
- การดำเนินการของหน่วยงานรัฐที่มีหน้าที่ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ ซึ่งรวมถึงความมั่นคงทางการคลังของรัฐหรือการรักษาความปลอดภัยของประชาชน
- บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ทำการเก็บรวบรวมไว้เฉพาะกิจการสื่อมวลชน งานศิลปกรรม หรืองานวรรณกรรมอันเป็นไปตามจริยธรรมแห่งการประกอบวิชาชีพหรือประโยชน์สาธารณะ
- สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และรัฐสภา รวมถึงคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยสภาดังกล่าว
- การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาคดี การบังคับคดี และการวางทรัพย์ รวมทั้งการดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา
- การดำเนินการกับข้อมูลของบริษัทเครดิตและสมาชิกตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต

ในรัฐธรรมนูญเขียนไว้ว่าสื่อมวลชน มีสิทธิและเสรีภาพที่จะเปิดเผยข้อเท็จจริงเพื่อประโยชน์สาธารณะได้ เพราะเป็นเสมือนผู้เฝ้าระวังให้กับประเทศ และเฝ้าระวังให้กับประชาชน ยกเว้นทั้งฉบับไม่บังคับใช้กับสื่อมวลชน ที่ดำเนินการตามประมวลจริยธรรม มีหลายๆคำถามว่า สื่อมวลชน หมายถึงอะไร “Influencer” ต่างๆในเว็บไซต์หรือสื่อโซเชียลมีเดีย เป็นสื่อมวลชนหรือไม่ คำตอบคือไม่ใช่ เนื่องจากสิทธิที่ยกเว้นให้กับสื่อมวลชนทั้งฉบับ ก็คือให้กับสื่อมวลชนที่มีความสำคัญเทียบเท่ากับความมั่นคงของประเทศ ดังนั้นสื่อมวลชนที่ได้รับการยกเว้นจึงเป็นสื่อมวลชนที่มีประมวลจริยธรรมและมีมาตรฐานทางวิชาชีพมีองค์กรกำกับดูแล ทำไมต้องยกเว้นสื่อมวลชน เพราะสื่อมวลชนรู้ว่าอะไรที่ควรรายงานและไม่ควรรายงาน และตอนนี้ทางสื่อมวลชน

ได้ทำประมวลจริยธรรมขึ้นมาแล้ว ซึ่งจะเขียนไว้ว่าอะไรทำได้ อะไรทำไม่ได้ แล้วทำไม Youtuber ถึงไม่ได้รับการยกเว้น เหตุถ้าจะได้รับการยกเว้นจะต้องเป็นสื่อมวลชนที่เทียบเท่ากับความมั่นคงของประเทศ ที่มีสังกัดและประมวลจริยธรรม เนื่องจากเมื่อมีผิดพลาด ต้องมีการติดต่อ ฟ้องร้อง ถึงแม้ “Influencer” ที่มีคนติดตามเยอะแต่ความรับผิดชอบทางจริยธรรมไม่มี ดังนั้น จึงไม่ใช่สื่อมวลชนในมาตรา 4(3)

สื่อมวลชนได้รับการยกเว้นถึง 4 กฎหมายด้วยกัน คือ 1.ได้รับการยกเว้นเรื่องหมิ่นประมาท ถ้ารายงานตามมาตรา 229 ได้รับการยกเว้นเรื่อง พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ ถ้าเป็นการรายงานข่าวของสื่อมวลชนได้รับการยกเว้น 3. ยกเว้นเรื่อง พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ ถ้าเป็นสื่อมวลชนรายงานข่าวเพื่อประโยชน์สาธารณะได้รับการยกเว้น และคราวนี้มายกเว้นในกฎหมาย PDPA ด้วย

สิ่งที่กฎหมายยกเว้นคือกิจกรรมของสื่อมวลชน ซึ่งจริงๆแล้วข้อมูลส่วนบุคคลแบ่งออกได้ 3 ส่วนของทุกบริษัท ฐานข้อมูลของแต่ละบริษัทในทางกฎหมายจะมีอยู่ 3 ส่วน ฐานข้อมูลที่เป็นพนักงานในองค์กร ผู้บริหาร เป็นต้น ซึ่งจะต้องดำเนินการตามกฎหมาย PDPA ข้อมูลที่ได้รับการยกเว้นจะเป็นกรณีเมื่อไปทำงานสื่อมวลชน ในการทำข่าว ถ่ายทำรายการ ที่ต้องดำเนินการตามประมวลจริยธรรม ส่วนสุดท้ายคือข้อมูลของผู้ติดต่อและทำธุรกรรม หรือกิจกรรมร่วมกับทางสถานี สิ่งหนึ่งที่เราสามารถเปิดเผยโดยไม่ต้องขอความยินยอมคือสัญญาจ้างพนักงาน สัญญาการขอเครดิต อีกอย่างที่สามารถทำได้เพราะว่ากฎหมายบังคับ เช่น การส่งเงินประกันสังคม ค่าภาษีที่ต้องนำส่งสรรพากร เป็นต้น ในกรณีปกป้องชีวิตและร่างกาย ถ้าคุณเป็นบุคคลธรรมดาเมื่อถ่ายภาพเสร็จจะไม่สามารถไปเปิดเผยภาพได้ จะต้องนำส่งให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ หากคุณจำเป็นต้องเผยแพร่จะต้องเบลอภาพ เพราะในหนึ่งชั่วโมงคลิปเหล่านั้นจะถูกแชร์ 30,000-40,000 ครั้ง ผู้ได้รับผลกระทบเช่นเด็กที่อยู่ในภาพไม่ถูกเบลอภาพใบหน้า ทำให้ครอบครัวอยู่ในสังคมไม่ได้ ถ้ามัวแต่ผิดกฎหมายหรือไม่ ไม่ผิด แต่เขาสามารถไปร้องเรียนต่อคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลให้ท่านลบภาพได้ ถ้าท่านไม่ลบมีโทษปรับ ข้อที่ 4 เพื่อประโยชน์สาธารณะ

ในกรณีที่เราเป็นสื่อมวลชน จะได้รับการยกเว้นทั้งหมด ถ้าเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ แต่สิ่งที่เราควรระวังก็คือเรื่องข่าวบันเทิง ยกตัวอย่างเช่น ดารา ก. เคยมีชื่อเสียงมาก ปัจจุบันมีกิ๊ก สิ่งเหล่านี้ต้องระวังสาธารณะไม่ได้รับประโยชน์ ตามประมวลจริยธรรมบุคคลสาธารณะไปทำกิจกรรมสาธารณะ เราสามารถถ่ายได้ แต่ในเรื่องส่วนตัวของเขา เขามีสิทธิส่วนบุคคลไม่ควรถ่าย ในส่วนข่าวบันเทิงต้องระวังเพราะถ้ากระทบอาจจะมีประเด็น ในส่วนของการจัดคอนเสิร์ตของสถานี ที่มีแฟนคลับหรือผู้เข้าชมจำนวนมาก บริเวณทางเข้า จะต้องแจ้งว่าบริเวณนี้มีกล้องวงจรปิด และการดำเนินการเป็นเพราะการส่งเสริมธุรกิจ ถ้าไปอยู่ในคอนเสิร์ตก็ให้แจ้งว่า วันนี้จะมีการถ่ายภาพร่วมกัน สำหรับผู้ที่ไม่ให้การยินยอมก็จะได้เดินออกไป หรือควรมี QR Code เพื่อแจ้งว่าในคอนเสิร์ตนี้มีความจำเป็นจะต้องบันทึกภาพ และยินยอมให้ใช้ได้หรือไม่ ถ้าได้รับการยินยอมเราก็สามารถนำไปเป็นส่วนหนึ่งของเทปบันทึกภาพได้ อีกหนึ่งอย่างก็เพื่อการค้นคว้าวิจัยหรือ

เอกสารทางประวัติศาสตร์ อย่างเช่นมีภาพการประท้วงทางการเมืองที่มีการนำเสนอภาพในอดีต ไม่ต้องขออนุญาต เนื่องจากมีข้อยกเว้นใช้ได้เหมือนเดิม กรณีถ่ายภาพเพื่องานวรรณกรรมและศิลปกรรมก็ได้รับการยกเว้นแต่ถ้าไม่เข้า 6 ข้อดังกล่าวให้ขอความยินยอม

PDPA พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล จะมีกลไกในการกำกับดูแลของคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ที่จะมาให้เราแก้ไข ลบ เป็นต้น ถ้าไม่ลบไม่แก้ จะมีโทษปรับทางปกครอง เช่นปรับไม่เกิน 1 ล้านบาท 3 ล้านบาท และ 5 ล้านบาท ก็จะมีผลความเข้าใจผิด เพราะทุกคนจะกลัวโทษปรับ เพราะปรับสูงสุดถึง 5 ล้านบาท เวลาดูว่าผิดหรือไม่ จะต้องไปดูประมวลจริยธรรมและข้อปฏิบัติทางธุรกิจของแต่ละองค์กรเพราะแต่ละองค์กรจะมีความแตกต่างกัน เช่นแนวทางคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เวลาจะพิจารณาว่าแต่ละองค์กรใช้ข้อมูลส่วนบุคคลผิดกฎหมายฉบับนี้หรือไม่ ให้ดู 1. ประมวลจริยธรรมแนวทางปฏิบัติทางธุรกิจขององค์กรแต่ละประเภท แนวทางปฏิบัติ แนวทางในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เช่นมีการอบรมบุคลากรหรือไม่ กรณีข้อมูลรั่วไหลผู้เก็บแจ้งเจ้าของข้อมูลภายใน 72 ชั่วโมงหรือไม่ และกระบวนการรักษาความปลอดภัยของข้อมูล ถ้ามีกฏูญแจรักษาความปลอดภัย ก็ถือว่าคุ้มครอง กระบวนการร้องเรียน ถ้าร้องเรียนเพื่อกลั่นแกล้งกันทางคณะกรรมการจะตัดประเด็นนี้ออกไป ถ้าร้องเรียนแล้วมีมูลก็จะเริ่มด้วยกระบวนการใกล้เคียง กรณีใกล้เคียงไม่ได้ก็จะแจ้งให้ผู้เก็บข้อมูลแก้ไข แต่กรณีแน่ชัดว่าผิดจริง จะมีกระบวนการให้ดำเนินการแก้ไขเยียวยา จะยังไม่ปรับโดยทันที เพราะในหนึ่งถึงสองปีแรกคณะกรรมการฯกล่าวว่าจะไม่มีการปรับ ยกเว้นมีข้อมูลรั่วไหลปริมาณมหาศาลและจากปรับหนึ่งล้านจะเหลือเพียงหนึ่งหมื่นบาท

กฎหมายลูกได้เขียนไว้ว่ามาตรการโทษปรับทางการปกครองให้ดูความระมัดระวังและประมวลจริยธรรม ผลกระทบต่อองค์กรและธุรกิจที่ต้องใช้ข้อมูลส่วนบุคคลนั้น อันนี้จะช่วยสื่อมวลชนได้มาก เพราะถ้าดูในทางปฏิบัติ ถ้าไปขัดขวางการดำเนินงานของสื่อมวลชนก็จะรายงานข่าวไม่ได้ มาตรา 3 เขียนไว้ว่าถ้าหน่วยงานใดที่มีองค์กรกำกับดูแลเฉพาะ ให้องค์กรนั้นออกหลักเกณฑ์ในการกำกับดูแล เพราะกรรมการมี 11 คน ไม่สามารถไปทำงานให้กับประชาชน 75 ล้านคนได้ทั่วถึง อีกทั้งในปัจจุบัน ข้อมูลมีการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลาทั่วโลก ดังนั้นสภาวิชาชีพจึงมีหน้าที่ ที่สำคัญคือจะต้องเอาประมวลจริยธรรมมาพิจารณาและอบรมกับพวกเรา

ปริม กุลชนิตา / สรุปคือก่อนที่จะไปโทษปรับ จะต้องผ่านกระบวนการจากคณะกรรมการวิชาชีพพิจารณา ก่อน เจตนาหลักของกฎหมายนี้ก็เพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนและช่วยให้การดำเนินธุรกิจยังดำเนินการไปได้ ถ้าเป็นไปได้ไปเพื่อประโยชน์สาธารณะ

ชวรงค์ ลิมป์ปัทมปาณี

ก็อย่างที่คุณไพบูลย์ ได้พูดไว้ว่ามีความเข้าใจผิดเกี่ยวกับกฎหมายฉบับนี้เยอะมาก ภายใต้สังคมโซเชียลมีเดีย ข่าวสาร กฎหมายใหม่ก็จะเป็นเหยื่ออันโอชะ ของนักปล่อยข่าว นักสร้างข่าวลวง จะมีการสร้างภาพว่าสื่อจะทำงานไม่ได้ โดยพื้นฐานองค์กรสื่อใหญ่ๆจะมีสังกัดในองค์กรวิชาชีพอยู่แล้ว อย่างเช่น สมาชิกของสมาคมโทรทัศน์ระบบดิจิทัล (ประเทศไทย) ก็เป็นสมาชิกของสภาวิชาชีพกิจการแพร่ภาพและกิจการโทรทัศน์ ที่มีหน้าที่กำกับดูแลกันเองเรื่องมาตรฐานจริยธรรม และหลายช่องก็เป็นสมาชิกสภาวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย ซึ่งจะกำกับดูแลกันเองในเรื่องรายการข่าว และหลายช่องก็เป็นสมาชิกสภาการสื่อมวลชนแห่งชาติ

กฎหมาย PDPA พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลได้ปรับมาจาก GDPR กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสหภาพยุโรป ซึ่งในกฎหมายของยุโรปก็จะมีข้อยกเว้นตามมาตรา 4(3) เช่นเดียวกับของประเทศไทย ซึ่งในตอนนี้อยู่ในเรื่องประมวลจริยธรรม ทางกลุ่มวิชาชีพเกือบทั้งหมดก็จะมีประมวลจริยธรรมกันเกือบทั้งหมดแล้ว แต่จะมีปัญหาในส่วนของสำนักข่าวออนไลน์ที่ไม่เป็นสมาชิกสภาวิชาชีพ แล้วจะได้รับความคุ้มครองหรือไม่ ซึ่งจริงๆพวกเขาเหล่านั้นสามารถรวมตัวเป็นรูปแบบสมาคมและไปทำประมวลจริยธรรมขึ้นมา เขาก็ได้รับความคุ้มครอง หรือจะอยู่แบบเดี่ยวๆก็ได้แต่ขอให้มีการประมวลจริยธรรมเป็นของตนเองและต้องประกาศให้สาธารณชนได้รับทราบ แต่ก็ต้องดูว่าประมวลจริยธรรมของแต่ละอันนั้นสอดคล้องกับหลักจริยธรรมสากลหรือไม่

สื่อเป็นวิชาชีพที่ต้องอาศัยความมีอิสระและเสรีภาพอาจจะแตกต่างจากวิชาชีพนายความ เพราะอาชีพนายความคนที่จะเป็นนายความได้จะต้องจบนิติศาสตร์ หรือคนจบนิติศาสตร์มีสิทธิที่จะได้เป็นทนายความ แต่สำหรับสื่อมวลชนไม่ใช่ เพราะอาชีพสื่อเป็นอาชีพที่เปิดกว้างมีความหลากหลายทางความคิด เพราะฉะนั้นการกำกับดูแลจะไม่ไปกำกับดูแลที่ตัวบุคคล เขาจะกำกับดูแลที่องค์กร ว่าองค์กรนั้นได้ปฏิบัติตามจริยธรรมหรือไม่ ถ้าคนในองค์กรละเมิดจริยธรรม ก็ให้ไปผ่านองค์กรเพื่อดำเนินการกับคนที่ละเมิดจริยธรรม ถ้าองค์กรไม่ดำเนินการ กรรมการที่ดูแลเรื่องนี้อยู่และองค์กรสื่อ่นั้นจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบ

ปัญหาที่พบเจอสำหรับคนทำโทรทัศน์ก็คือเรื่องของการเสนอข่าว ซึ่งเป็นข่าวรายวัน เช่น การไปถ่ายสถานที่เกิดเหตุ การแถลงข่าว คือไปทุกๆที่มีข่าว ซึ่งอาจจะถ่ายภาพติดภาพบุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องกับข่าว จึงมีคำถามว่าทางช่องสถานีจะต้องไปขอความยินยอมก่อนหรือไม่ คำตอบคือไม่ต้องเพราะเป็นการรายงานข่าวปกติ แต่มีข้อยกเว้นในบางเรื่องเช่น การนำเสนอข่าวบันเทิง ยกตัวอย่างเช่น มีดาราท่านหนึ่ง มีงานแถลงข่าว เราสามารถถ่ายได้ตามปกติ แต่เรามาทราบว่าดาราท่านนี้มีแฟนแล้ว แต่เขาไม่อยากเปิดเผย แต่เราพยายามถ่ายให้เห็นแฟนดาราท่านนี้ แล้วโปรยหัวข่าวว่า “ดาราชุกแฟน” เป็นต้น อันนี้อาจเข้าข่ายผิดกฎหมาย PDPA ยกตัวอย่างเพิ่มเติม เมื่อ 10 ปีที่แล้วที่มีดาราช่องหนึ่งเสียชีวิต แล้วสื่อไปถ่ายโดยถ่ายทอดผ่าน Facebook

Live แพนของเขาที่นั่งร้องไห้อยู่ในงานศพ อันนี้จะทำไม่ได้ เพราะผิดกฎหมาย PDPA ซึ่งอันนี้เป็นสิทธิส่วนบุคคล รวมถึงการถ่ายทอดสด การฆ่าตัวตาย เป็นต้น ซึ่งขัดแย้งต่อประมวลจริยธรรมด้วย ตรงนี้เราต้องเพิ่มความระมัดระวัง เพราะสื่อจะถูกโจมตี จากเรื่องพวกนี้ค่อนข้างมาก โทษหลักของของกฎหมาย PDPA คือปรับทางการปกครอง ส่วนผิดกฎหมายอาญา จะไปในส่วนของการเก็บข้อมูลอ่อนไหวพิเศษ เช่นทำข่าวว่าดารา A ไปซื้อบริการทางเพศ และเรื่องข้อมูลสุขภาพ เช่น เป็นโรคที่สังคมรังเกียจ หรือเผยแพร่ข้อมูลอาชญากรรม

ในส่วนของการถ่ายภาพที่มีกรถ่ายทำมาก่อนแล้วนำมาตัดต่ออีกครั้งเพื่อออกอากาศ ยกตัวอย่างเช่น กรณีไปสัมภาษณ์บุคคล แล้วไปใช้สถานที่ที่เป็นร้านอาหาร และไปติดภาพคนอื่นๆที่ใช้บริการอยู่ในร้านอาหาร อย่างนี้ผิดหรือไม่ คำตอบปกติสื่อจะได้รับการยกเว้นเกือบหมดอยู่แล้ว แต่กรณีนี้ตอนไปถ่ายทำให้เราแจ้งผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องในสถานที่ถ่ายทำก่อน ในหลักเกณฑ์สากลเมื่อเข้าไปแล้ว ให้แจ้งว่า จะมีการถ่ายทำรายการและมีการบันทึกเทป ถ้าคนในร้านทราบและยังนั่งอยู่ ก็สามารถถ่ายทำได้ตามปกติ แต่กรณีเป็น Youtuber ซึ่งไม่มีกรณียกเว้นทางกฎหมายถ้าจะนำไปใช้ จะเบลอภาพเสียก่อน แต่ถ้าเมื่อไหร่พร้อมก็สามารถมาเข้าสังกัดหรือองค์กรวิชาชีพได้เช่นกัน

ปกติการใช้เว็บไซต์หรือแอปพลิเคชัน จะมีฟังก์ชันอันหนึ่งที่ทำให้การเข้าแอปพลิเคชันเร็วขึ้น ก็คือการใช้แฟ้มข้อมูลคุกกี้ (Cookies) วิธีการของแฟ้มคุกกี้ เมื่อเราเข้าไปในเว็บไซต์ เช่นการเข้าดูข่าวออนไลน์ต่างๆ เมื่อคือ URL เสร็จและได้เข้าไปเว็บไซต์แล้ว ในครั้งต่อไปรายละเอียดต่างๆจะขึ้นมาเองโดยอัตโนมัติ เพราะคุกกี้ที่ฝั่งจะทำให้การเข้าและการดาวน์โหลดสะดวกขึ้น ในกรณีที่กำลังกล่าวมาไม่มีปัญหา PDPA แต่จริงๆแล้วคุกกี้ที่มีอยู่ในเว็บไซต์จะมีกระบวนการเก็บข้อมูลมากกว่าที่กล่าวมาคือ เก็บพฤติกรรม เก็บ IP Address เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analytics) หรือนำข้อมูลไปขาย ก็เพื่อสำรวจว่าเรตติ้งว่าของข่าวนั้นเป็นอย่างไร ซึ่งเป็นกรเก็บพฤติกรรมของผู้บริโภค ซึ่งเมื่อเวลาเราเข้าเว็บไซต์ ก็จะมีการแจ้งว่ายินยอมให้จัดเก็บข้อมูลหรือไม่ และสิ่งที่พวกเราดำเนินการอยู่ในตอนนี้มีการกระทำผิดอยู่ประมาณ 80 % เพราะว่าคุกกี้ที่พวกเราขอความยินยอมนั้น จะมีปุ่มยอมรับเพียงอย่างเดียว ไม่มีปุ่มปฏิเสธ ภายในสองปีทำการขอดำเนินการเรื่องคุกกี้ก็ถ้ายังดำเนินการไม่ถูกต้อง จะยังไม่โดนโทษปรับ เพราะถ้าพิจารณาเป็นแบบ จะผิดมาตรา 80 และต้องพิจารณาโทษทันที แต่ในขณะนี้ยังไม่มีการปรับ จะยังคงเป็นแค่แนวทาง และในกรณีมีผู้ร้องเรียนเข้ามาก็จะแค่ตักเตือน

ประเด็นที่สื่อมวลชนถูกฟ้องบ่อยก็คือเรื่องการทำข่าวอาชญากรรม เวลาตำรวจจะหลายแก๊งยาบ้า หรือสถานที่ส่วนตัวบ้านของคนอื่น ทางตำรวจมักจะเชิญผู้สื่อข่าวมารวมตัวกันก่อน และเมื่อเข้าไปแล้วพวกเราถ่ายภาพไปหมดทุกอย่าง ในนั้นอาจจะรวมถึงภรรยาและลูกของผู้ต้องหา เมื่อออกอากาศมีใบหน้าของภรรยาและลูกของเขาด้วย เมื่อ PDPA บังคับใช้ สิ่งเหล่านี้จะเป็นปัญหา ตามหลักกฎหมายก่อน การที่สื่อจะเข้าไปถ่าย พวกเราไม่ใช่เจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย ถ้าจะเข้าไปได้ก็คือเจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับมอบหมาย ยกเว้นทาง

เจ้าหน้าที่ตำรวจขอให้เราเข้าไปเก็บพยานหลักฐาน ในกรณีที่นำภาพไปออกอากาศจะต้องเบลอหรือตัดภาพ กระจายและลูกของผู้ต้องหาออกไป

อีกหนึ่งประเด็นคือเรื่องเด็กและเยาวชน ยกตัวอย่าง กรณี เด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศ ถึงแม้จะถ่ายภาพโดยคลุมศรีษะหรือถ่ายภาพในมุมมืด แต่ผู้ชมก็รับรู้ได้ว่าเป็นเด็ก เพราะฉะนั้นการทำรายการแบบนี้จะกระทำไม่ได้ เนื่องจากผิดกฎหมาย พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 พ.ร.บ.คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 รวมถึงกฎหมาย PDPA ด้วย เพราะฉะนั้นจึงเป็นเรื่องที่ต้องระมัดระวังอย่างยิ่ง อีกอย่างที่ต้องระวังก็คือการเข้าทำข่าวทลาย บ่อนทลายช่องโสเภณี เป็นต้น ก็เป็นประเด็นถกเถียงกันมานานแล้วก่อนที่จะมีกฎหมาย PDPA คือสื่อมวลชนมี สิทธิที่จะเข้าไปหรือไม่ ซึ่งก็มีหลายกรณีเช่นกันที่สื่อถูกฟ้องบุกรุก เพราะเราไม่สิทธิเข้าไปตามหมายศาล และ เกี่ยวข้องกับกฎหมายอื่นด้วย ไม่ใช่เฉพาะกฎหมาย PDPA อย่างเดียว เรื่องการกำกับดูแลตนเอง หน่วยงานที่ กำกับดูแลก็ไม่ค่อยจะเห็นด้วยอยู่แล้ว กรณีผิดกฎหมาย PDPA และผู้บริหารจะได้รับโทษด้วย

เพื่อให้มีแนวทางในการปฏิบัติชัดเจน ทุกๆสถานีควรมีแนวปฏิบัติสำหรับกองบรรณาธิการ หรือที่ เรียกว่า (Editorial Guideline) ซึ่งในส่วนของทางไทยรัฐทีวีมีแล้ว และใช้ในส่วนของโทรทัศน์ ออนไลน์ และ หนังสือพิมพ์ ซึ่งระบุไว้ชัดเจน ว่าอะไรทำได้ทำไม่ได้ การมีแนวปฏิบัติสำหรับกองบรรณาธิการ จะทำให้ ผู้บริหารของสถานีรอดจากการรับโทษ เพราะนักข่าวกองบรรณาธิการจะต้องทำตาม (Editorial Guideline) ซึ่งเป็นการกำกับดูแลตนเอง (Self Regulation) แต่ถ้าเราเลือกที่จะแตกต่างเพื่อเรตติ้งหรือจะเพราะอะไรก็ ตาม ให้คิดก่อนแล้วก็ตามกองบรรณาธิการ เพราะเวลาออกอากาศไปแล้ว เราจะเจอกับกฎหมายหมิ่นประมาท พ.ร.บ คอมพิวเตอร์ และจะมากำกับกฎหมาย PDPA เกือบทุกเรื่อง อันนี้เป็นจุดที่ต้องระมัดระวัง

คำถาม	คำตอบ
<p>(ชาคริต ติเรกวัฒนชัย / ช่อง 33 HD) -กรณีรายการสด ไม่มีเวลาไปเบลอภาพและไม่มีเวลาที่จะปฏิบัติ มีวิธีการดำเนินการอย่างไร ?</p>	<p>- สื่อมวลชนจะมีข้อให้พิจารณาอยู่สองส่วน ถ้าเราต้องการจะยกเว้นทั้งฉบับต้องไปเขียนในประมวลจริยธรรม แต่ถ้าไม่มีในประมวลจริยธรรม กรณีที่รายงานสดเรื่องอุทกภัย ไฟไหม้ ก็จะเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะอยู่แล้ว ถ้าเป็นกรณีรายงานสด ต้องดูว่ารายงานสดเรื่องอะไร ยกตัวอย่างเช่น ไปสัมภาษณ์แล้วมี Background เป็นประชาชนจะต้องขอความยินยอมหรือไม่ คำตอบคือไม่ต้องขออนุญาต เพราะในเรื่องของการขอความยินยอมได้เขียนระบุไว้ว่าเป็นสภาพที่ไม่สามารถดำเนินการได้ รายการสดยังทำได้เหมือนเดิม แต่ให้ระมัดระวังในบางประเด็น เช่น รายการสด ที่มีกรรโต้เสียงแล้วเอาหลักฐานมาโชว์กัน กรณีนี้ ให้พูดในรายการเพื่อป้องกันตนเอง เช่น “กรณีนี้เป็นเรื่องส่วนตัว ขอแนะนำให้ทุกคนหยุด เพราะในส่วนของกฎหมาย PDPA ผู้ดำเนินรายการอาจจะไม่สามารถรับผิดชอบได้ ต้องแจ้งทุกท่านที่ร่วมรายการไว้แบบนี้ และสถานีควรใช้วิธีการตัดหรือวิธีการใดๆ ในกรณีผู้ร่วมรายการยังกระทำต่อก็ให้รับเป็นการส่วนตัว ไม่ได้เกี่ยวข้องกับสถานี ซึ่งสิ่งที่กฎหมายต้องการคือ เราจะเยียวยาปกป้องข้อมูลส่วนบุคคลอย่างไร และอาจจะต้องถามสภาวิชาชีพสื่อว่า ในกรณีแบบนี้ถือว่าเป็นการปกป้องข้อมูลส่วนบุคคลแล้วหรือยัง ถ้าทางสภาวิชาชีพสื่อเห็นว่าปกป้องแล้ว ก็สามารถทำได้</p>
<p>(เด็ยว วรตั้งตระกูล / ช่อง One 31) -กรณีหลวงปู่แสง เราได้เรียนรู้ PDPA จากกรณีนี้อย่างไรบ้าง ?</p>	<p>- กรณีหลวงปู่แสง สื่อที่เข้าร่วมมีความผิดทั้งกลุ่ม เพราะว่า เป็นเรื่องส่วนตัว ไม่ใช่เพื่อประโยชน์สาธารณะ ผิดกฎหมาย PDPA ทั้งฉบับ ถ้ามีการร้องเรียนเข้ามา จะต้องถูกคณะกรรมการเรียกมาสอบและในส่วนของผู้บริหารก็ต้องได้รับโทษด้วย เว้นแต่ผู้บริหารจะมีการพิสูจน์ว่าได้ห้ามหรือมีการทักท้วงเรื่องนี้ก่อนแล้ว เพราะสื่อที่เข้าไปทำข่าวไม่ใช่ตำรวจและไม่มีอำนาจตามกฎหมาย และเป็นเรื่องส่วนบุคคลชัดเจน ในกรณีนี้ ในส่วนของสภาการสื่อมวลชนแห่งชาติ ได้กำหนดไว้เป็น</p>

	<p>มาตรฐาน คือมีคณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องเรียนภายในองค์กร ซึ่งทุกๆสถานที่ได้ทำใบอนุญาตกับทางกสทช. ก็ต้องทำแนวปฏิบัติ เรื่องการรับเรื่องร้องเรียน ซึ่งคณะกรรมการจะต้องประกอบด้วย บุคคลภายนอกด้วย เพื่อให้สาธารณชนมีความเชื่อมั่นระดับหนึ่งว่า ในการพิจารณา ไม่ได้เอื้อประโยชน์ให้กับกลุ่มเดียวกัน และให้ คณะกรรมการพิจารณารับเรื่องร้องเรียนมีมติอย่างใดอย่างหนึ่ง แจ้ง ให้สภากาการสื่อมวลชนทราบสาธารณชนทราบ และให้มีแนวทางการ ป้องกันการเกิดปัญหาในลักษณะนี้ เพื่อจะไม่มีปัญหาในลักษณะนี้ เกิดขึ้นอีก</p> <p>กรณีหลวงปู่แสงเป็นกรณีศึกษา เพราะ มีความผิดทางอาญาด้วย เพราะเป็นพฤติกรรมทางเพศ และหลวงปู่แสงเป็นโรคความจำเสื่อม อาจจะเป็นการพิจารณาทางสมอง ถ้าเรานำข่าวคนพิการหรือโรค ความจำเสื่อม จะมีโทษทางอาญา</p>
<p>(ชาญเสก เสียงสี่ชาติ / True4U)</p> <p>-การถ่ายทอดรายการกีฬา เช่นกีฬา มวย กีฬาต่างๆ จะต้องแจ้งผู้ชม หรือไม่ว่ามีการบันทึกเทป และจะแจ้ง อย่างไร ?</p>	<p>-วิธีแจ้งก็คือ ก่อนที่จะบันทึก ในทางเข้าจะต้องมีการแจ้งว่า “บริเวณ นี้ จะมีการบันทึกภาพ (กล้องวงจรปิด) เพื่อบันทึกเทปนำไป ออกอากาศ ก็ถือว่าผู้เข้าร่วมรับทราบแล้ว เพราะเป็นการดำเนินการ ทางธุรกิจ การชมมวยก็ต้องมีคนชม การถ่ายภาพก็เป็นเรื่องปกติ สามารถดำเนินการได้เหมือนเดิม</p>
	<p>-กรณีของแดงโมที่เสียชีวิตไปแล้ว แต่ถ้าเรานำไปใช้เรื่องอื่นๆ ให้ถือ ว่าเป็นเรื่องที่ต้องขอความยินยอมข้อมูลส่วนบุคคล ถึงแม้จะใช้วิธี เบลอแล้วก็ตาม</p>
<p>(GMM 25)</p> <p>รายการสดหรือการเก็บภาพออกบูท กิจกรรมหรืองานอีเว้นต์ที่มีคน พลุพล่านอาจจะไม่ได้มีการแจ้งหรือ การประกาศได้ เราจะสามารถเก็บ ภาพของคนในงานได้หรือไม่ ?</p>	<p>-ทำเหมือนกับเวลาที่ทำงานแฟร์หรืองานแฟนคลับ บริเวณทางเข้า ควรจะมีป้ายแจ้งว่าจะมีการบันทึกภาพในงาน หรือกรณีไม่ได้ติด ก็ให้ พิธีกรแจ้งบนเวที เพราะได้รับการยกเว้นในส่วนของการประกอบ กิจกรรมหรือส่งเสริมธุรกิจของพวกเรา จะยกเว้นเรื่องความยินยอม แต่จะต้องแจ้งให้ทราบ ยกตัวอย่างเช่น ในกรณี ของไนต์ อุดม ที่จะ จัดให้มีคอนเสิร์ต ซึ่งในคอนเทนต์จะมีการถ่ายภาพผู้เข้าร่วม และนำ เทปบันทึกภาพไปจำหน่าย กรณีนี้ให้ทำเป็นข้อตกลง เช่นเป็น QR CODE และให้ผู้เข้าชมคอนเสิร์ตกดยอมรับ หรือเงื่อนไขอยู่ในเว็บไซต์</p>

	<p>ตอนที่ที่จำหน่ายตัว หรือเงื่อนไขในหลังบัตรว่า งานครั้งนี้มีความเป็นต้องบันทึกข้อมูลส่วนตัวของท่านเพื่อกิจการของบริษัท ซึ่งสามารถบันทึกได้ แต่ต้องมีการแจ้ง และมีบรรทัดข้อตกลง</p>
<p>-กรณีคุณแอนนา หวยทิพย์ ที่สื่อไปถ่ายรูปในช่วงลงจากเครื่องบิน คุณแอนนา พูดว่า ของใช้สิทธิ์ PDPA จึงอยากจะทราบว่ากรณีนี้ทางสื่อสามารถที่จะไปถ่ายภาพได้ใช่หรือไม่ ?</p>	<p>- สามารถตอบได้สองประเด็น ประเด็นแรกก็คือเพื่อประโยชน์สาธารณะ เพราะเกี่ยวกับการหลอกลวงประชาชน โดยลักษณะควรจะเบลอน้ำ เพราะตามประมวลจริยธรรมเขียนไว้ กรณีที่ศาลยังไม่ได้พิพากษาถึงที่สุด ก็ควรจะเบลอน้ำ แต่การถ่ายการทำรายการยังทำได้เหมือนเดิม เพราะฐานเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ แต่สมมติว่าเกิดการฟ้องร้อง ทางคณะกรรมการอาจจะพิจารณาว่าเป็นเรื่องของการหลอกลวงประชาชนเป็นผลกระทบในวงกว้าง แต่ในกรณีที่ถ่ายภาพตั้งแต่เริ่มเดินลงจากเครื่องบินมา ถือว่าผิดเพราะว่าเป็นการคุกคามตั้งแต่แรก ซึ่งไม่แตกต่างจากปาปารัสซี ในความจริงสามารถถ่ายได้ช่วงเดียวคือตอนเข้าจับกุมผู้ต้องหาแล้ว ในส่วนของเก็บภาพ (Stocker) คิดว่ามันเกินขอบเขตในส่วนของสื่อมวลชนควรจะทำ การถ่ายภาพคือการละเมิดสิทธิมนุษยชน ของผู้ตกเป็นข่าว กรณีตำรวจมาประกาศและแถลงข่าวแล้วอันนี้สามารถกระทำได้</p>
<p>-เนื่องจากคุณแอนนา เป็นดาราเป็นบุคคลสาธารณะ เราสามารถบันทึกได้ไหม ?</p>	<p>-การแอบถ่าย ถือว่าเป็นการผิด PDPA อย่างชัดเจน จะแอบถ่ายได้ในกรณี เช่นตำรวจรับสินบน เป็นต้น ถ้าสื่อถ่ายสามารถกระทำได้จนจบกระบวนการ ประชาชนทำได้คือส่งให้สื่อมวลชนหรือศาลเป็นผู้ดำเนินการ</p> <p>เป็นความเข้าใจผิดของสื่อมวลชนจำนวนมาก ถ้าเป็นบุคคลสาธารณะแล้วจะทำอะไรก็ได้ จะนำเสนออะไรก็ได้ ในกฎหมายไทยไม่มีระบุ “บุคคลสาธารณะ”</p> <p>บุคคลสาธารณะจะมาจากปัญหาการหมิ่นประมาท เพราะมีการฟ้องสื่อจำนวนมาก ศาลจะยกเว้นความผิดของสื่อก็เมื่อพิจารณาว่า การที่บุคคลที่ตกเป็นข่าวเป็นคนที่อยู่ในสาธารณะ ทำงานอยู่ในองค์กรสาธารณะที่บริการคนมากมาย เช่น นักการเมืองทำงานเพื่อรับใช้ประชาชน ดังนั้นบุคคลที่ตกเป็นข่าวเป็นบุคคลสาธารณะไม่ใช่</p>

	ความผิดฐานหมิ่นประมาท
-การร้องเรียนจะให้ติดต่อที่หน่วยงานไหน ?	-ประกาศการร้องเรียนออกมาแล้ว จะมีแบบฟอร์มร้องเรียนและให้ร้องเรียนไปที่ สคส. สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล แต่ที่ติดต่อได้รวดเร็วที่สุดในตอนนี้คือทาง Facebook “PDPC Thailand” หรือ Call Center 1111
-การใช้ภาพ INSERT จากแฟ้มภาพมาใช้ซ้ำต้องระวังอย่างไร ?	-ภาพ Insert สื่อมวลชนสามารถใช้ได้อยู่แล้วเพราะได้รับการยกเว้นตามมาตรา 4(3) เรื่องของสื่อ งานวรรณกรรม ศิลปกรรม แต่ถ้าเราถ่ายภาพ Insert ให้ดูวัตถุประสงค์ของการใช้ เช่นถ่ายรูปคนเดินตามสยามสแควร์ ถ่ายภาพได้เพื่อนำเสนอข่าวเศรษฐกิจ แต่ถ้าเราไปพาดหัวข่าวว่า นักศึกษาในสมัยนี้ขายตัวกันเยอะมาก อันนี้จะมีประเด็นเพราะการใช้ของเราอาจจะทำให้ผู้อยู่ในภาพได้รับความเสื่อมเสียและระวังเรื่องลิขสิทธิ์ เพราะถ้าฟ้องลิขสิทธิ์จะตามมาด้วย PDPA ด้วย
-ในกรณีแข่งขันฟุตบอล ช่างภาพไปเก็บภาพบรรยากาศของการแข่งขันแต่ทางเจ้าภาพไม่ได้มีการติดประกาศช่างภาพสามารถทำอะไรได้บ้าง ?	-ให้ช่างภาพบอกกล่าวในตอนนั้นเลยว่า ขออนุญาตถ่ายภาพ หรือสามารถบอกพิธีกรในงานประกาศให้ผู้ชมทราบว่า วันนี้จะมีการถ่ายภาพ ถ้าใครไม่อยากจะถ่ายภาพให้ออกไปจากบริเวณนี้ ก็แจ้งประมาณนี้ ที่กฎหมายกำหนดก็คือให้แจ้งก่อน (Right to be informed)
-กรณีการถ่ายภาพเข้าร่วมประกวด อาจจะมีทั้งที่ทั้งคนรู้จักและไม่รู้จัก ซึ่งในแฮร์รี่ในโซเซียล มีเดีย ต่างๆ ซึ่งแฮร์รี่โดยเจ้าของภาพเอง และไม่ใช้เจ้าของภาพทำได้หรือไม่ และมีระดับระวังอย่างไร ?	กรณีนี้จะไม่ได้อยู่ทั้งหมด จะต้องไปดูที่ 7 ฐานที่เคยบอก ส่งภาพประกวดจะมี 2 กฎหมายที่เกี่ยวข้องก็คือ กฎหมายลิขสิทธิ์ และกฎหมาย PDPA เพราะฉะนั้นเวลาสมัครเข้าร่วมโครงการเพื่อประกวดต้องมีเงื่อนไขในการเข้าประกวด เช่น ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ภาพหรือข้อมูลส่วนบุคคลที่ใช้ในการประกวดนี้ไม่ได้ละเมิดลิขสิทธิ์ หรือทรัพย์สินทางปัญญา อีกทั้งข้อมูลส่วนบุคคลประเภทใดๆ หากเกิดความเสียหายข้าพเจ้ายินดี สรุปรว่าทำได้เหมือนเดิม

	<p>-กรณีที่เราไปเสนอภาพที่บุคคลนั้น เขารู้สึกว่าละเมิดสิทธิส่วนบุคคล และอาจจะมีการฟ้อง แต่ในกระบวนการก็มีการดำเนินการไปตามขั้นตอนของคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ที่จะต้องแจ้งให้มีการลบภาพ และก็กรณีที่เราไม่ลบหรือไม่แก้ไข ก็จะนำมาถึงกระบวนการลงโทษ เพราะฉะนั้นไม่ต้องไปกลัวจนไม่กล้าทำอะไร หรือเบลอไปหมดเลย จนทำให้สุนทรียภาพในรายการทั่วไปก็ดี ในรายการข่าวก็ดี ได้สูญหายไป อย่างกังวลจนทำธุรกิจไม่ได้ อย่าให้สุนทรียภาพของแต่ละรายการได้หายไป</p> <p>-สุดท้ายนี้ กฎหมายฉบับนี้ไม่ปิดกั้นการสร้างสรรค์และการนำเสนอข่าวของสื่อมวลชน เพียงแต่บอกว่าการรายงานที่กระทบข้อมูลส่วนบุคคลต้องระวังมากยิ่งขึ้น จุดที่จะช่วยพวกเรา (สื่อมวลชน) ได้มากกว่าธุรกิจประเภทอื่นๆ ก็คือ ประมวลจริยธรรมและแนวทางปฏิบัติ ซึ่งทั้งสองอย่างนี้จะเป็นเหมือนเกราะสำหรับพวกเรา ในปีแรกอาจจะมี การร้องเรียนเข้ามาเยอะ เพราะฉะนั้นก็ต้องป้องกันตัวเองให้ดี ในอีกปี 2 ปีข้างหน้า กฎหมายฉบับนี้จะมีผลชัดเจนมากยิ่งขึ้นว่าสิ่งไหนควรปฏิบัติสิ่งใดควรหลีกเลี่ยง ซึ่งในขณะนี้หลายๆสื่อได้ละเลยเรื่องจริยธรรมไปนานมากแล้ว ก็เป็นโอกาสดีที่พวกเราจะได้มา ทบทวนมาตรฐานจริยธรรมและแนวปฏิบัติ</p>
--	---

จบการอบรมเวลาประมาณ 12.00 น.

สรุปการอบรม PDPA สำหรับผู้ประกอบการโทรทัศน์

สิ่งที่ผู้เข้าร่วมอบรมได้รับ

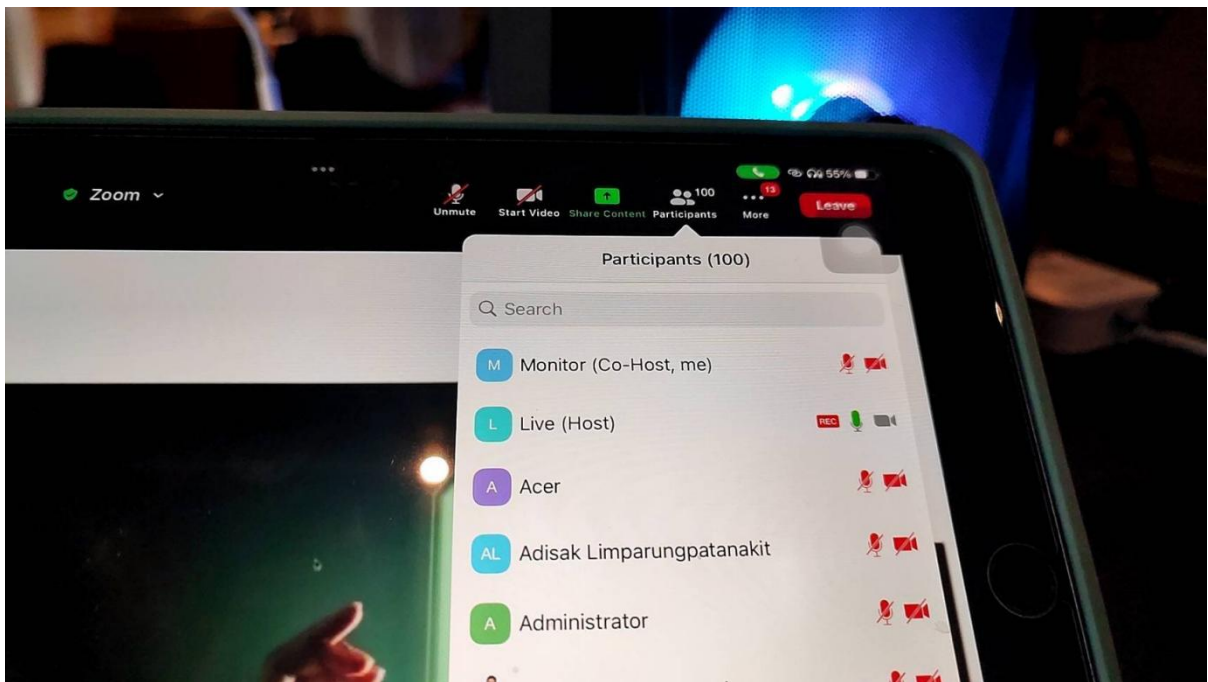
- ✓ ได้รับทราบขอบเขตและอำนาจของกฎหมาย PDPA หรือ พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 เป็นกฎหมายพิเศษไม่ได้นำกล้อย่างที่มีการปล่อยข่าวออกมา แต่เป็นกฎหมายที่คุ้มครองเรื่องสิทธิส่วนบุคคลของประชาชนมากยิ่งขึ้น หลักการง่ายๆคือ ผู้เก็บรวบรวมข้อมูลต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลเสียก่อน และเมื่อมีข้อมูลรั่วไหลก็ต้องแจ้งต่อเจ้าของข้อมูล และไม่นำข้อมูลไปใช้ผิดประเภทตามที่ได้รับการยินยอม
- ✓ ได้ตระหนักรู้ถึงคำว่า “สื่อ” กับ คำว่า “สื่อมวลชน” มีความแตกต่างกัน “สื่อมวลชน” หมายถึงสื่อที่มีความสำคัญเทียบเท่ากับความมั่นคงของประเทศ มีประมวลมาตรฐานจริยธรรมรวมถึงแนวปฏิบัติในการทำงานและมืองค์กรคอยกำกับดูแล
- ✓ สื่อมวลชน ได้รับการยกเว้นจากกฎหมายถึง 4 ฉบับ คือ 1.ได้รับการยกเว้นเรื่องหมิ่นประมาท ถ้ารายงานตามมาตรา 229 ได้รับการยกเว้น 2. พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ ถ้าเป็นการรายงานข่าวของสื่อมวลชนได้รับการยกเว้น 3. พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ ถ้าเป็นสื่อมวลชนรายงานข่าวเพื่อประโยชน์สาธารณะได้รับการยกเว้น 4. ในมาตรา 4(3) ของกฎหมาย PDPA คือบุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ทำการเก็บรวบรวมไว้เฉพาะเพื่อกิจการงานสื่อมวลชน งานศิลปกรรม หรืองานวรรณกรรมอันเป็นไปตามจริยธรรมแห่งการประกอบวิชาชีพหรือเป็นประโยชน์สาธารณะ
- ✓ ได้รับทราบแนวปฏิบัติที่ชัดเจนเรื่องของการดำเนินการถ่ายทำรายการต่างๆ เช่น รายการถ่ายทอดสด รายการบันทึกเทป รายการกีฬา การจัดคอนเสิร์ต และงานกิจกรรมต่างๆ ต้องดำเนินการอย่างไร (ดังรายการงานที่แจ้งแล้วนั้น)
- ✓ ได้รับทราบว่าคำว่า “บุคคลสาธารณะ” ไม่ได้มีระบุไว้ในกฎหมายใดๆของประเทศไทย บุคคลสาธารณะมีสิทธิเสรีภาพและสิทธิส่วนบุคคลเช่นเดียวกับบุคคลธรรมดา สื่อมวลชน สามารถวิจารณ์หรือตรวจสอบได้ในส่วนของการทำงานที่เกี่ยวข้องกับสาธารณะ แต่ในเรื่องส่วนตัวสิทธิส่วนบุคคลต้องระวังในการนำเสนอ
- ✓ สื่อจะได้รับโทษทางอาญาเมื่อไปนำเสนอข้อมูลอ่อนไหวพิเศษเท่านั้น เช่น เชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ ความคิดเห็น พฤติกรรมทางเพศ ข้อมูลสุขภาพ ข้อมูลชีวภาพ เป็นต้น
- ✓ ในกรณีที่สื่อมวลชน ได้รับการฟ้องร้อง การพิจารณาโทษจะมีขั้นตอนการพิจารณาจากคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล จะไม่ได้รับโทษทางกฎหมายโดยทันที จะมีกระบวนการ ให้ดำเนินการเช่นล

ภาพที่นำเสนอ โกล่เกลี่ย หรือเยียวยาเสียก่อน กรณีที่สื่อไม่ดำเนินการใดๆดังกล่าวข้างต้นก็จะไปถึงกระบวนการพิจารณาการลงโทษปรับทางปกครองตามลำดับ

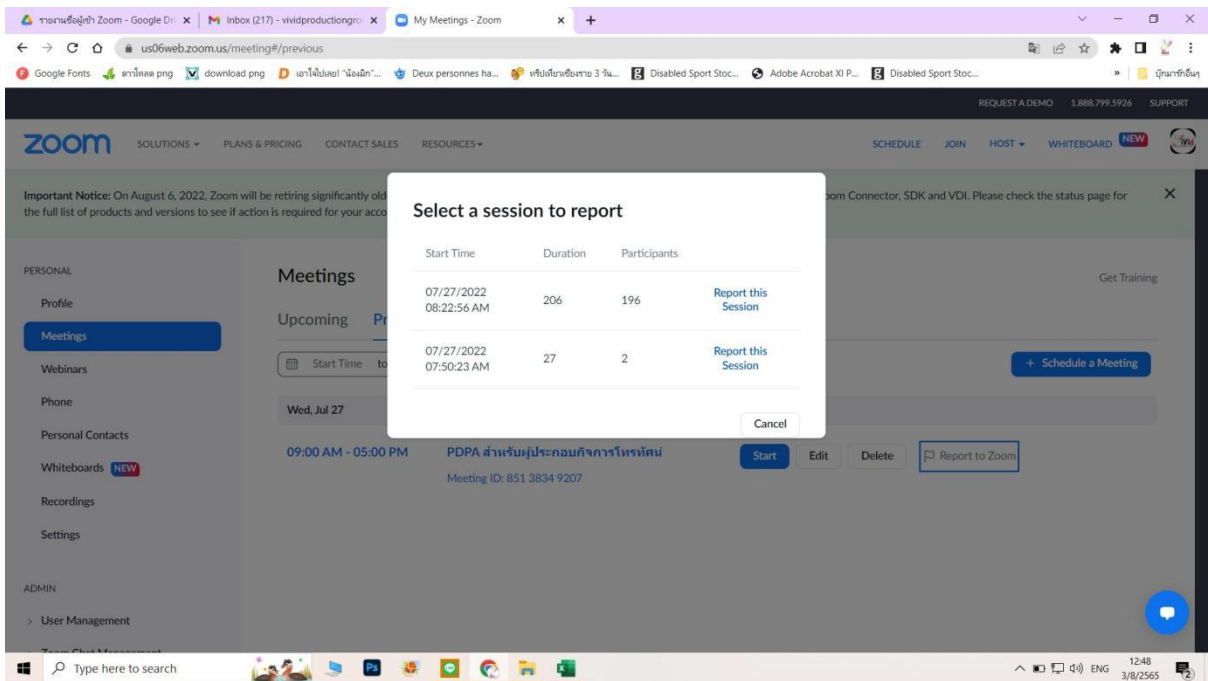
- ✓ การนำเสนอข่าวเกี่ยวกับเด็กที่ถูกทารุณกรรมหรือล่วงละเมิดทางเพศ ถึงแม้จะถ่ายภาพโดยคลุมศรีษะหรือถ่ายภาพในมุมมืด แต่ผู้ชมสามารถรับรู้ได้ว่าเป็นเด็ก เพราะฉะนั้นการทำรายการในลักษณะนี้ก็จะกระทำไม่ได้ เนื่องจากผิดกฎหมาย พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 พ.ร.บ.คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 รวมถึงกฎหมาย PDPA ด้วย เพราะฉะนั้นจึงเป็นเรื่องที่ต้องระมัดระวังอย่างยิ่ง
- ✓ การเข้าร่วมทำข่าวหลายบ่อน ช่องโซเชียลมีเดีย หรือบ้านของต้องหา จะต้องได้รับอนุญาตจากศาลหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจเสียก่อนว่าสามารถถ่ายภาพได้ หรือถ่ายภาพได้เมื่อมีการจับกุมผู้ต้องหาและการแถลงข่าวจากเจ้าหน้าที่ตำรวจแล้วเท่านั้น ในกรณีที่ติดภาพภรรยาและลูกของผู้ต้องหาหรือผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องจะต้องเบลอกภาพหรือตัดภาพนั้นออก
- ✓ การจัดกิจกรรมของสถานี เช่น งานแฟร์ คอนเสิร์ตต่างๆ สามารถดำเนินการได้ตามปกติโดยให้ปิดป้ายประกาศหน้างานเพื่อแจ้งให้ผู้เข้าร่วมทราบ หรือแจ้งโดยพิธีกรในงาน ว่าในงานจะมีการบันทึกภาพเพื่อส่งเสริมธุรกิจของบริษัท หรือ จัดทำเป็น QR Code เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกดยอมรับตามเงื่อนไข หรืออยู่ในบัตรคอนเสิร์ต หรืออยู่ในเว็บไซต์ตอนจำหน่ายตั๋ว เป็นต้น

สรุปรายงานโดย นายอังกุล บุญดี

ผู้เข้าร่วมประชุม online จำนวน 97 - 196 คน

ADTEB
ASSOCIATION OF DIGITAL TELEVISION
BROADCASTING (THAILAND)

กองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์
THAI MEDIA FUND

สมาคมโทรทัศน์ระบบดิจิทัล (ประเทศไทย) และ กองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์

PDPA

สำหรับผู้ประกอบการโทรทัศน์

วันที่ 27 กรกฎาคม 2565 เวลา 9.00-12.00 น. ณ ห้องกลมมาศ ชั้น 6 โรงแรมสุโกศล

**ทุกข้อสงสัย... และหลากหลายคำถามที่พวกเราอยากรู้
เพื่อไม่ให้นำไปสู่การกระทำผิดที่เข้าข่าย PDPA**

กับ 2 วิทยากรที่รู้ลึกจริง จะมาตอบทุกคำถามของพวกเรา

ชวรงค์ ลิมป์ปัทมปาณี
ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อมวลชน

ไพบุลย์ อมรภิญโญเกียรติ
ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายไซเบอร์

ผู้สนใจสามารถเข้าร่วมอบรมได้ทั้งแบบ onsite (จำกัด 2 ท่าน/สถานี)
และ online (ไม่จำกัดจำนวน) ลงทะเบียนผ่าน Google Form

ลงทะเบียนแบบ onsite <https://bit.ly/3NWFQD6>

ลงทะเบียนแบบ online <https://bit.ly/3O3qYTi>

ภาพบรรยากาศการประชุม PDPA สำหรับผู้ประกอบการโทรทัศน์

